

Nesten van de gewone steekmier *Myrmica rubra* in huisjes van de wijngaardslak

Jinze Noordijk

Op 19 april 2013 liep ik in een klein essenbos in een droogdal net onder de Eyserbossen. Het bos lag bezaaid met lege huisjes van de wijngaardslak *Helix pomatia*. Bij het oprapen van een huisje zag ik vele werksters van de gewone steekmier *Myrmica rubra* in het huisje en enkele op de grond waar het huisje over lag (figuur 1). Omdat alle mieren zich direct terugtrokken in het huisje, vermoedde ik dat ook het nest (oftewel de koningin) erin aanwezig was. Voor de zekerheid doorzocht ik eerst de grond waar het huisje op lag. Hier vond ik enkele werksters, maar niets dat wees op een nest. Ik besloot toch maar om het huisje stuk te maken. En inderdaad: vele tientallen werksters, mogelijk meer dan 50, en een koningin bleken zich te hebben gehuisvest in het huisje!

Geïntrigeerd zocht ik in het bosje verder. Ik raapte circa 40 slakkenhuizen op en in drie daarvan vond ik nestjes van de gewone steekmier. In alle drie gevallen ging het om huisjes die met de opening plat op de bodem lagen. Huisjes die op deze wijze op de grond liggen zijn waarschijnlijk het best bestand tegen uitdroging en het binnendringen van predatoren.

Peter Boer meldde mij dat hij wel eens nesten van de gele weidemier *Lasius flavus* in huisjes van wijngaardslakken had gevonden. Uit de huisjes van kleinere slakken zijn hem en mij geen mieren nesten bekend. Voor *Myrmica*- en *Lasius*-soorten zullen de huisjes van andere slakkensoorten ook al snel te klein zijn.

Figuur 1 Schuingedraaid wijngaard-slakhuisje met een nest van de gewone steekmier *Myrmica rubra* bij de Eyserbossen, Limburg, 19 april 2013 (foto Jinze Noordijk)